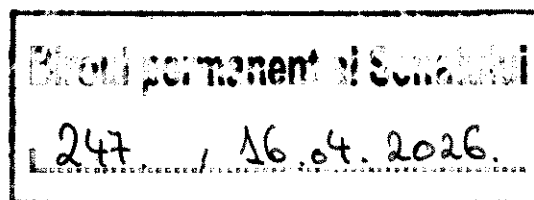

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 4228/2026 din data de 08.04.2026

Domnului Mario Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/1110 din 09.03.2026 prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii, spre avizare, *Propunerea legislativă pentru completarea art. 257 din Legea nr. 286/2009 - Codul penal (b122/04.03.2026)*, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 02 aprilie 2026 a Comisiei nr. 1 - reunită „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Sub acest aspect, Comisia a reținut că infracțiunea de ultraj reprezintă o formă particulară de atingere adusă autorității statului, reglementarea acesteia fiind menită să protejeze respectul și prestigiul de care trebuie să se bucure funcționarii publici în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Rațiunea incriminării acestei fapte rezidă în necesitatea asigurării desfășurării normale a activității autorităților publice, precum și în garantarea autorității cu care funcționarii publici sunt investiți în raporturile juridice pe care le stabilesc cu cetățenii. Prin urmare, incriminarea ultrajului nu urmărește în primul rând protecția persoanei funcționarului ca atare, ci protejarea autorității statului, materializată prin acesta.

Din această perspectivă, obiectul juridic principal al infracțiunii de ultraj este reprezentat de ansamblul relațiilor sociale care privesc respectul datorat autorității de stat, exercitată prin intermediul funcționarilor publici care îndeplinesc funcții ce implică *exercițiul* autorității publice. În mod secundar și complementar pot fi lezate și alte valori sociale, precum integritatea corporală, libertatea psihică sau patrimoniul persoanei vătămate, în funcție de natura și gravitatea faptei concrete săvârșite.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Sub aspectul laturii obiective, infracțiunea de ultraj constă în săvârșirea unor fapte de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, loviri cauzatoare de moarte ori omor, îndreptate împotriva unui funcționar public care exercită o funcție ce implică autoritatea de stat, fapta fiind comisă fie în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, fie în legătură directă cu acestea. Elementul esențial care diferențiază ultrajul de infracțiunile de drept comun îl reprezintă, așadar, calitatea specială a persoanei vătămate, corelată cu exercitarea efectivă a prerogativelor de putere publică.

În acest context, noțiunea de „*funcție ce implică exercițiul autorității de stat*” are o importanță determinantă. Aceasta desemnează acea funcție publică prin care titularul acționează în numele statului și este investit, potrivit legii, cu prerogative de putere publică, constând în dreptul de a da ordine obligatorii, de a lua decizii cu caracter imperativ ori de a aplica măsuri de constrângere. Prin exercitarea unei asemenea funcții se nasc raporturi de subordonare juridică între funcționar și destinatarul actelor sale, iar conduita acestora din urmă poate fi impusă în mod legitim și obligatoriu.

Această distincție este esențială în materia infracțiunii de ultraj, întrucât nu orice funcționar public beneficiază de protecția penală sporită instituită de legiuitor, ci exclusiv acei funcționari care exercită, în mod efectiv și concret, autoritatea statului. Așadar, simplul fapt al apartenenței la o instituție publică nu este suficient pentru a atrage incidența normei de incriminare.

Raportat la aceste considerente, Comisia a apreciat că argumentul reținut în expunerea de motive, care gravitează în jurul ideii *de categorie profesională expusă riscului de agresiune în exercitarea atribuțiilor*, se îndepărtează de la obiectul juridic al infracțiunii de ultraj, întrucât necesitatea unui nivel superior de protecție derivă din categoria actelor și măsurilor dispuse de către funcționarul public – de putere publică.

Or, activitatea medicală, indiferent de forma de organizare a unității în care este prestată, nu presupune exercitarea prerogativelor de putere publică. Medicul nu acționează în baza unui raport de subordonare juridică asupra pacientului și nu este investit cu competența de a impune conduite obligatorii prin acte de autoritate, actul medical fiind guvernat, ca regulă, de consimțământul persoanei asistate. În consecință, infracțiunea de ultraj nu poate fi reținută nici în situația în care fapta este săvârșită față de un medic care funcționează într-o unitate medicală de stat, nici în cazul unui medic care își desfășoară activitatea într-o unitate medicală privată.

Acesta este motivul pentru care Comisia a apreciat că protecția conferită prin incriminarea infracțiunii de ultraj nu poate fi extinsă asupra medicilor, indiferent de forma de organizare a unității medicale în cadrul căreia aceștia își desfășoară activitatea.

Având în vedere că medicul nu exercită o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, săvârșirea unor fapte îndreptate împotriva acestuia nu aduce atingere obiectului juridic principal al infracțiunii de ultraj, respectiv autorității statului.

În concluzie, având în vedere natura și finalitatea incriminării, precum și condițiile esențiale de tipicitate ale infracțiunii de ultraj, Comisia a apreciat că propunerea de modificare a Codului penal nu poate fi adoptată în forma transmisă, întrucât contravine logicii reglementării și principiilor care guvernează protecția penală a autorității publice.

În același sens sunt și considerentele reținute de Comisia nr. 1 reunită – Legislație și cooperare interinstituțională, în ședința din 27.01.2026, în analiza unei propuneri legislative similare (b751/23.12.2025).

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

Judecător Andreea Simona Uzlău

